

Sprawozdanie z IV Ogólnopolskiej Konferencji Psychologii Klinicznej
pt. „Psychologia kliniczna w teorii i praktyce oddziaływań psychologicznych”
(21–23 października 2021 roku, Poznań, Polska)
[Report on the IV National Conference on Clinical Psychology
„Clinical psychology in the theory and practice of psychological interactions”
(October 21–23, 2021, Poznan, Poland)]

W dniach 21–23 października 2021 r. odbyła się IV Ogólnopolska Konferencja Psychologii Klinicznej pt. „Psychologia kliniczna w teorii i praktyce oddziaływań psychologicznych”. Celem konferencji była dyskusja nad związkami między teorią i praktyką oddziaływań psychologicznych i psychospołecznych, a także omówienie wspólnych oraz odmiennych zainteresowań psychologii klinicznej, psychoterapii, psychologicznego poradnictwa zdrowotnego i prewencji. Wiele uwagi poświęcono także na rozważania dotyczące tożsamości psychologa klinicznego, w tym dokonywany przez niego proces formułowania efektywnej pomocy psychologicznej lub psychoterapeutycznej w świetle wyników badań oraz indywidualnych.

Z uwagi na obowiązującą sytuację epidemiologiczną w Polsce, związaną z koronawirusem SARS-CoV-2, organizatorzy zdecydowali się całość konferencji przeprowadzić w formie zdalnego dostępu, wykorzystując w tym celu platformę Zoom. Patronat honorowy nad konferencją objął Prezydent Miasta Poznania. Ponadto konferencja

uzyskała patronaty od: Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Konsultanta Krajowego oraz Konsultantów Wojewódzkich w dziedzinie Psychologii Klinicznej oraz Polskiego Stowarzyszenia Studentów i Absolwentów Psychologii. Z kolei patronaty medialne zostały przyznane przez: Pracownię Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, Ogólnopolski Związek Zawodowy Psychologów, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Radio Afera, Radio Poznań, TVP3 Poznań oraz Życie Uniwersyteckie. Organizatorem konferencji był Zakład Psychologii Zdrowia i Psychologii Klinicznej Wydziału Psychologii i Kognitywistyki UAM oraz Instytut Psychologii Stosowanej Wydziału Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ.

Inauguracji otwarcia ramowego programu konferencji, która odbyła się 22 października, towarzyszyły dwa wykłady plenarne. Pierwszy z nich został wygłoszony przez prof. dr hab. Lidie Cierpiałkowską, prof. UAM, dr hab.

Emilię Soroko i dr Dominikę Górską, które poruszyły temat zmierzchu diagnozy kategoryjnej i jego konsekwencji w rozumieniu i terapii zaburzeń osobowości. Drugi wykład, pt. „E-więź perspektywa czy nowa rzeczywistość w pracy psychologa klinicznego”, został przedstawiony przez prof. UJ dr hab. Bernadettę Izydorczyk, dr Katarzynę Sitnik-Warchulską i dr. Zbigniewa Wajdę.

Niewątpliwie bardzo ciekawym elementem konferencji były warsztaty przedkonferencyjne, które odbyły się 21 października. Biorący w nich udział uczestnicy mogli poszerzyć swoją wiedzę na temat narzędzi do badań w psychotraumatologii, dowiedzieć się, jak wygląda rola psychologa klinicznego w różnych rodzajach orzecznictwa, porównać perspektywę psychoterapii CBT kiedyś i dziś czy uzyskać informacje, jak zapewniać psychologiczne wsparcie dla rodzin i bliskich osób chorych przewlekłe na różnych etapach leczenia.

Drugi dzień konferencji, oprócz inauguracji, zawierał w swoim programie aż sześć sympozjów, dwa wykłady plenarne oraz pięć sesji tematycznych z zakresu czterech głównych obszarów psychologii klinicznej: psychologii klinicznej zaburzeń psychicznych, psychologii klinicznej dzieci i młodzieży, badań naukowych w psychologii klinicznej oraz neuropsychologii klinicznej. Wykłady plenarne wygłosili: dr Alfred Walter z Uniwersytetu w Augsburgu, którego temat dotyczył terapii traumatyzowanych dzieci, oraz prof. dr hab. Barbara Gawda, która poruszyła kwestię dotyczącą zmiany afektywnej w efekcie psychoterapii w świetle psychologii emocji.

Tematy przewodnie sympozjów były bardzo różnorodne i dotyczyły m.in.: problemów dzieci, młodzieży i młodych dorosłych z perspektywy psychopatologii rozwojowej, seksualności ujętej z różnych perspektyw, zdalnej pomocy psychologicznej czy nieprzystosowawczych schematów Younga. Bardzo ciekawą tematykę podjęto także podczas sympozjum dotyczącego „Czułego Narratora”, gdzie poruszony został aspekt settingu w psychoterapii psychoanalitycznej. Wśród omawianych tematów nie zabrakło także znaczenia stałości i zmienności dla emocji, procesów poznawczych i fizjologicznych. Wygłaszane podczas sympozjów referaty dotyczyły m.in.: predyktorów nieprawidłowego rozwoju osobowości u dzieci i młodzieży czy antyspołecznych/psychopatycznych zaburzeń osobowości u młodych dorosłych. Ponadto poruszana przez prelegentów tematyka dotyczyła trafności polskiej wersji Kwestionariusza Postaw Wobec Internetowych Interwencji Psychologicznych, potrzeb bliskości fizycznej wśród osób aseksualnych czy seksualności osób bezdomnych.

Z kolei tematyka sesji odnosiła się m.in. do: klinicznych aspektów rozwoju i rodziny, psychologii zdrowia i choroby czy zaburzeń osobowości – diagnozy i terapii. W ich trakcie uczestnicy konferencji mieli możliwość wysłuchania referatów dotyczących m.in.: doświadczenia ojcostwa w sytuacji narodzin dziecka zagrożonego niepełnosprawnością, poznawczej reprezentacji choroby i poziomu depresji wśród pacjentów z cukrzycą typu I czy dynamiki przynajmniej terapeutycznego w krótkoter-

minowej psychoterapii grupowej wśród pacjentów z zaburzeniami nerwicowymi i osobowości. Podczas trwania poszczególnych sesji tematycznych nie zabrakło także referatów dotyczących doświadczania stresu i traumy czy zdrowia w sytuacji pandemii COVID-19. Wygłaszane referaty odnosiły się np. do lęku porodowego w pierwszym roku pandemii COVID-19, wpływu autoper-swazji na gotowość do zaszczepienia się przeciw COVID-19 czy wyznaczników objawów wtórnego stresu traumatycznego wśród personelu medycznego.

Ostatni dzień konferencji, również bogaty pod względem programowym jak dwa poprzednie dni, otworzyło pięć wykładów plenarnych oraz dwie równoległe sesje plakatowe, na których zostały zaprezentowane w sumie 22 postery. Ich tematyka dotyczyła m.in.: zaburzeń psychicznych w dorosłości czy rodzinnych czynników ryzyka w rozwoju zaburzeń psychicznych. Wykłady plenarne wygłoszone zostały m.in. przez prof. UŁ dr hab. Joannę Miniszewską, która przedstawiła temat dotyczący przystosowania do przewlekłej choroby somatycznej z perspektywy „ucha słonia”, czy prof. UM dr. hab. Marcina Moskałowicza, który przybliżył słuchaczom metody fenomenologiczne w ba-

daniach zdrowia psychicznego. Kolejno dla uczestników przygotowano cztery sympozja oraz dwie sesje tematyczne.

Wygłaszane podczas sympozjów referaty dotyczyły m.in.: roli mentalizacji w wyjaśnianiu zdrowia i zaburzeń, diagnozy i terapii neuropsychologicznej osób z dysfunkcją ośrodkowego układu nerwowego czy analizy transakcyjnej w teorii i praktyce. Z kolei podczas sesji tematycznych prelegenci poruszyli problematykę regulacji zachowania czy kontekstów przywiązania. Wygłaszane referaty dotyczyły np. czynników ryzyka patologicznego korzystania z gier komputerowych przez dzieci, konstrukcji i walidacji Kwestionariusza Samooceny (KSO) czy wpływu stylów przywiązania w relacji romantycznej na motywację seksualną. Na zakończenie ostatniego dnia miały miejsce cztery panele dyskusyjne, po których nastąpiło uroczyste zamknięcie konferencji. Niewątpliwie z uwagi na podjęcie wielu ważnych tematów konferencja stanowiła niezwykle inspirującą przestrzeń do dyskusji nad wyzwaniem, przed jakim stoi psychologia kliniczna, a także do wymiany doświadczeń i refleksji dotyczących aktualnych problemów psychologicznych.

Patrycja Uram¹

---

¹ Instytut Psychologii, Polska Akademia Nauk w Warszawie (Institute of Psychology, Polish Academy of Sciences in Warsaw), ORCID: 0000-0002-9927-2916.